Punkt z widokiem na budynek szpitala

Szpital Diakonis (Diakonissenkrankenhaus) czyli obecne Powiatowe Centrum Zdrowia im. dr Jadwigi Obodzińskiej- Król. Historia obecnego szpitala zaczyna się w 1865 roku od nawiązania kontaktu przez malborski powiat z domem zakonnym diakonisek w Królewcu. Był to diakonat ewangelicki. Jednym z głównych powodów do nawiązania współpracy był fakt, że w mieście z przewagą ludności ewangelickiej, katolicka parafia zakończyła wszystkie formalności i uruchomiła Szpital św. Marii. Decyzja o powołaniu szpitala została podjęta 13 września 1865 roku.

W lipcu 1866 roku powiat podjął uchwałę w której wyrażono nadzieje, że siostry będą sprawować chrześcijańską opiekę nad niezamożnymi bez różnicy wyznania, z wyłączeniem chorych umysłowo lub cierpiących na chorobę przy której prawowanie posługi przez kobiety jest wykluczone. Pod koniec roku 1866 przybyły z Królewca dwie diakonisy, które 1 stycznia 1867 roku rozpoczęły pracę w lazarecie powiatowym przy Ziegelgasse (ob. Armii Krajowej). Statut szpitala podpisano 13 lipca 1867 roku, a zatwierdzono rozkazem gabinetowym króla Wilhelma I 9 grudnia 1867 roku. Należy pamiętać, że pierwotny szpital to raczej mały obiekt pochodzący z 1860 roku. Corocznie powiększano grunty okalające szpital. W 1868 roku siostry podkreślały, że brakuje miejsc i konieczne jest wybudowanie nowego obiektu. W 1872 roku podjęto decyzję o wybudowaniu nowego szpitala, zrealizowano go w 1875 roku. Jeszcze przed 1900 rokiem budynek powiększono o dobudówkę, dzięki temu zwiększyła się liczba łóżek do 100, a pacjentów obsługiwało 12 sióstr. W 1911 roku szpital dysponował 130 łóżkami.

Szpital w latach 20-tych XX wieku miał 180 łóżek. Kierował nim chirurg i lekarz chorób kobiecych dr Eugen Schultze. W tym czasie przeprowadzono największe zmiany w strukturze budynku: w 1926 roku uruchomiono oddział radiologiczny, w latach 1927-28 dobudowano sale z 20 łóżkami, nowoczesną łaźnię z dziesięcioma wannami do kąpieli leczniczych i nową kostnicę. W latach 30-tych obsadę szpitala stanowił zespół lekarzy w składzie: dr Gustav Ellermann (ordynator od 1926 roku), dr Adolf Gottschalk, dr Martin Stroh i dr Arno Lindemann.

Szpital czynny był do 22 stycznia 1945 roku. Tego dnia dr Springer przeprowadził ostatnią operację. Pacjentem był Horst Wosejhn. W maju szpital wznowił działalność pod polską administracją.